

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 626/2024
13.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Звонко Радовановић, адвокат из ..., против тужене Установе за децу и младе "Сремчица", Београд, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3191/2023 од 27.10.2023. године, у седници одржаној 13.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље, изјављена против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3191/2023 од 27.10.2023. године, у делу којим је одбијена њена жалба изјављена против пресуде Другог основног суда у Београду П1 141/22 од 30.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 141/22 од 30.05.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље, па је тужена обавезана да јој на име накнаде штете због изгубљене зараде за период од 01.06.2016. године до 01.04.2021. године, исплати укупан износ од 2.935.730,90 динара, са припадајућом законском затезном каматом на сваки појединачни месечни износ која доспева на начин наведен у том ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље у преосгалом делу којим је тражила да суд тужбу обавезе да јој исплати на име накнаде штете због изгубљене зараде за период од 01.05.2021. године до 01.04.2022. године износ од још 471.828,29 динара, са законском затезном каматом на сваки појединачни месечни износ која доспева на начин наведен у том ставу изреке, као неоснован. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужиљи уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање и то како доприносе на терет послодавца, тако и доприносе на терет запосленог за период од 01.06.2016. године па до 01.04.2021. године. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова парничног поступка накнади износ од 272.175,60 динара. Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужене да се тужиља обавезе да јој накнади трошкове парничног поступка.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 3191/2023 од 27.10.2023. године, ставом првим изреке, одбио као неосноване, жалбе тужиље и тужене и потврдио пресуду Другог основног суда у Београду П1 141/22 од 20.05.2023. године, у ставу првом изреке, и у делу става другог изреке за период од 01.06.2021. године до 01.04.2022. године. Ставом другим изреке, укинута је пресуда Другог основног суда у Београду П1 141/22 од 30.05.2023. године, у преосталом делу става другог изреке, за период од 01.05.2021. године до 31.05.2021. године, у ставу трећем, четвртном и петом изреке, и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против става првог правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је одбијена њена жалба изјављена против првостепене пресуде, тужилја је изјавила благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), и утврдио да ревизија тужиље није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима у парницама из радног односа о дозвољености ревизије одлучује се на основу одредбе члана 403. став 3. истог Закона, у зависности од вредности предмета спора побијаног дела.

Тужбу ради накнаде штете, тужилја је поднела 28.04.2022. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 471.828,29 динара.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиље није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**